

Entdeckungen in der Kvarner Bucht

"Welt am Sonntag", Juli 2007.

...Manche bezeichnen Opatija deshalb bereits als das "adriatische Nizza". Das ist - wie fast immer bei solchen Vergleichen - denn doch übertrieben. Zwar gehört auch in Opatija "Sehen und gesehen werden" zum Programm, die Gästeliste reicht schließlich von Kaiser Franz Josef über Tito bis zum britischen Sänger Seal mit seiner deutschen Ehefrau Heidi Klum. Und auch luxuriöse Hotels und edle Boutiquen gibt es einige. Doch nicht nur in der Selbstverständlichkeit der weltläufigen Eleganz, auch - zum Glück - bei den Preisen ist man noch weit von Nizza entfernt. Liegen die günstigsten Preise für Doppelzimmer im teuersten Hotel Opatija, der Villa Astra, in der Hauptsaison bei 262 Euro, so ist eine solche Unterkunft im edelsten Hotel Nizzas, dem "Negresco", nicht unter 685 Euro zu bekommen...

Abbazia

"Kronen Zeitung", Juli, 2007

....Auch die Italiener gaben dieser Meile ihr Gepräge im Stil venezianischen Blumengotik ist die Villa Astra in Lovran erbaut. Ihr jetziger Besitzer, ehemals Topmanager eines internationalen Konzerns, hat sich einen Lebensraum erfüllt und daraus ein exklusives Minihotel mit sechs Zimmern gemacht. Sein Koch wurde mit einer Haube ausgezeichnet. Er bespricht täglich das Menü mit den Gästen. Unter denen ist auch oft ein berühmter Haubenkoch aus Österreich. Man sieht: Die Liebesbeziehung zwischen Österreich und Abbazia ist ungebrochen. Urlaubsmäßig ebenso wie kulinarisch...

Korak do morja

"Doma", Mai 2007.

Nekoč davno, pa ne preveč, ko se je devetnajsto stoletje prelivalo v dvajseto, so se na Dunaju v veličastni prestolnici takrat mogočne avstro-ogarske monarhije, našli "frajerji", ki so slišali, brali al kar tako vedeli nekaj o pokrajini nekje tam doli ob Jadranu, stisnjeli med raztegnjena vzhodna pobočja Učke in Kvarnerski zaliv. Vedeli so, da so tamkajšnjo klimo znali ceniti že Rimljani, da tam v vsem razkošju uspevajo oljke, trta, kostanji ... Imeli soprecej pod palcem, in tako je počasi, tako rekoč s tal, začel proganjati Opatija. Potem so se v taisti metropoli našli še večji "frajerji", ki so imeli morda kakšen podatek manj pod klobukom, pa kakšen cekin več pod palcem... in iz tal je prognal Lovran.

Že ko se znajdete pred glavnim vhodom v vilo, vste, da to ni običajen hotel.

Nekadanja vila Guerra je preživela razkošne čase, sledili so jim burni, pa žalostni, dokler in z novim imenom vila Astra vzletela kot Feniks in zasijala v vsej svoji lepoti. Vsi, ki jih mika počitnikovat ali počivati v takile palači, dobij ovse podatke na spletni strani www.lovranske-vile.com

Opatijska riviera v starih časih

Seveda se in vse začelo s tistimi dunajskimi "frajerji" , vzhodna istrska obala je bila posoljena

in živahna že prej. Ob koncu devetnajstega in v začetku dvajsetega stoletja je tam doli na novo začela nastajati le modena riviera in raskošnimi hoteli in še razkošnejšimi vilami. Tkšni in drugačni pomembneži so tekmovali, kateri bo imel večjo, bolj bleščečo, bolj ekstravagantno rezidenco na kar najlepšem kraju. V stari Evropi je Opatijska riviera uživala velik sloves, ki je privabljal primožne in ugledne ljudi različnih stanov, od industrialcev, veletrgovcev, umetnikov pa vse do kronanih glav velikih evropskih dvorov. Po drugi svetovni vojni s ovsji ti arhitekturni biseri prišli v roke "ljudske oblasti". Nova družba je z izjemno energijo skušala izbrisati ves blišč, ki ga je ustvaril in užival stari, "gnili", buržoazni svet. Hotelska ponudba je postajala vse bolj "ljudska", nekdanje ponosne vile so nacionalizirali in večini so postale večstanovanjske hiže, nekakšni bloki za delovno ljudstvo. Bajni parki so bili vedno bolj zanemarjeni, iz njih so nastajala otroška igrišča, življenje je teklo naprej, vendar drugače kot poprej. Pa so se čas ispet spremenili. Vile doživljajo nekakšno renesanso, ene na tak, druge na drugačen način.

Odlično okolje za odlično vilo

Ena takih vil je tudi Vila Astra, nekdanje znana kot vila Guerra. Zgrajena je bila leta 1903 za zakonca Guerra, po vojni pa je bila razdeljena na več stanovanjskih enot. Ponaša se z izjemno lego prav na obali, neposredno ob dolgem sprehajališču Lungo mare, ki se vleče vzdolž vse Opatijske riviere od Voloskega do Moščeničke drage. Takšno je našel Vjekoslav Martinko, poslovnež, ki je dolga leta živel in delal v tujini, naposled pa je sklenil svoj kapetal vložiti v deželo, v kateri se rodil. Priložnost je videl v turizmu visokega razreda in vzhodna Istra se mu je zdela kot ustvarjena za to. Boljših klimatskih razmer si ne bi mogel želeči, tudi zemljepisna lega in dostopnost sta več kot primerni in za piko na i je še nostalgična zgodba o nekdanjem blišču in slavi. Gospod Martinko je v svoji poslovni karieri bival v nešteto hotelih po svem svetu, izoblikoval si je lastno vizijo o tem, kakšen mora biti zares prvovrsten hotel. Ustanovil je podjetje Lovranske vile in začel počasi odkupovat posamezne stanovanjske enote v raznih vilah po Lovranu.

Najprej je v njih uredil udobne, luksuzne apartmaje. Vila Astra je prva stavba, ki jo je tako postopoma že odkupil v celoti in v njej je lahko uredil po svoji meri. "Najprej sem dobro premislil, kaj vse me je kdaj motilo kot gosta v različnih hotelih. Brezosebni kolosi brez duše in šarma ne morejo biti zares vrhunski hoteli".

Raj za uživače

Vila Astra nedvomno in betonski kolos, ni člen neskončne verige hotelov, ki so si med seboj podobni kot jajce jajcu ne glede na to, ns kateri geografski širini in dolžini stojijo. Prav tako nedvojmnno vila Astra dušo in šarm, k ista doslej osvojila prenekaterega gosta, da se vanjo vedno rad vrača. Prijetno in silno udobno urejene sobe ponujajo vse, kar potrebujete za nemoten počitek in pobeg od vsakdanjih skrbi. Vilo obdaja skrbno vzdrževan sredozemski vrt z bazenom, ves dan lahko poslušate ptičije petje in valovanje morja, proti kateremu je obrnjena zahodna hišna fasada. Poleg so tudi savna, masaže, meditacijska dvorana ... Vse skupaj je videt kot uglajen, majhen obmorski hotel iz kakšnega angleškega filma, v njem bi lahko posneli kakšno epizodo detektiva Poirota ali kaj podobnega. Samo skozi vrtna vrata je treba stopit, pa ste na sprehajališču, po katerem ste v nekaj minutah v starem mestecu Lovranu. Če vam je to predaleč, se po stopnicah spustite na pomol, sedete in se razgledujete po Kvarnerju, ki je kot na dlani.

Z vonjem po morju

Vjekoslava Martinka sem po naključju srečal pred leti, kos em po Kvarnerskom zalivu in Gorskem kotarju delal neko čisto drugo reportažo za neko čisto drugo revijo. Imel sem srečo, da me je gospod Martinko nekoč povabil v goste, inč e obisk ne bi imel tudi delovne plati, bi se tam temeljito spočil. Najbolj so me prevzeli mir, ki je vladal v hiži, slišna in vidna bližina morja, ptičje petje in nobenega hrupa. Gospoda Martinka sem komaj kaj videl, spremejal je neke francoske filmarije, ki so z zasebnim letalom preleteli na Krk, odkoder soj ih potem pripeljali z ogromnimi gliserji. Z večerjo so mi postregli na majhni polkrožni terasi nad bazenom, menim, da to ni boljšega koticika.

Leno sem strebal trpko rdeče vino in brezciljno gledal po zalivu, ki je ležal onkraj vrtno ograde. Modra svetloba iz osvetljenega bazena je migotala po vsem hišnem pročelju, od sosednjih miz so prihajali pridušeni glasovi, kot da jih prinaša z drugega konca sveta. P večerji sem si privoščil še kratek sprehod do starega mandrača in ura je bila že krepko čez polnoč, ko sva se z gospodom Martinkom dobila na poslovilnem kozarčku. "Šele ko se gostije nekajkrat vrnejo in je isto strežno osebje zaposleno nekaj let, si lahko domišljaš, da si na pravi poti," je povedal moj gostitelj. Od tega je zdaj že nekaj let, ne vem sicer, kako je z osebjem, vem pa, da ima Vila Astra iz leta v leto več rednih gostov.

Die Villa Astra in Lovran

"SVZ Reportage", Juni 2007.

"Ich wollte ein Hotel für Leute, die Hotels hassen", sagt Vjekoslav Martinko. Nach den Jahren des Labens im Ausland in den Diensten eines internationalen Konzerns hat er sich mit der Villa Astra in Lovran einen Traum verwirklicht.

Der Italiener Nicolo Guerra hat die Villa einst für seine Frau Camilla (sie war Tänzerin an der Wiener Oper) in venezianischer Blumengotik errichten lassen, nach jahrelanger Renovierung hat sie Martinko 2002 als Luxushotel "Villa Astra" mit nur sechs großzügigen Doppelzimmern eröffnet.

Man wählt zwischen dem ruhigen Pool im palmenumstandenen Garden und dem hauseigenen Felsstrand, man frühstückt auf der großen oder auf der kleinen Terrasse.

Wer die Ruhe sucht - hier ist sie zum Greifen nah. Die Betten sind 2,40 Meter breit, ein guter Geist gießt die prächtigen Surfinien aus edlen Kannen - ein Haus, das einen stets daran erinnert, dass es anders ist. Und erst Koch Boris: Seine in Sesam und Lamm panierten Salbeiblätter etwa sind kulinarische Poesie.

Des Kaisers neue Promenade

"Reisen", Juli 2007

"...Dann aber, fast am Ende der Promenade, kurz vor dem Hafen des kleinen Ortes Lovran, hinter einer jener häufigen, überraschenden Biegungen, steht in sattestem Ginstergelb die Villa Astra. Sie erhebt sich über ihrer eigenen kleinen Bucht wie eine Verheißung. Hier wird es wirklich mondän.

Vjekoslav Martinko winkt, er lächelt gern, ein herzlicher Mensch in Jeans und Hemd. Vor gut zehn Jahren hat er das 1905 gebaute Haus vom privatisierungswilligen Staat Kroatien gekauft,

für ein Fünftel seines heutigen Wertes..."

Wie ein einziger großer Garten

"Freie Fahrt", August 2007

.....oder Darko Jurić, der nach 20 Lehr-und Wanderjahren in New York und Los Angeles in seine boomende Heimat zurückgekehrt ist. Mit seinem ganzheitlichen Programm, das er in der entzückenden "Villa Astra" in Lovran anbietet, will der charismatische Gesundheits-Guru, Akupunkteur und Ernährungsspezialist nicht mehr oder weniger erreichen, als das Leben seiner Jünger in Balance zu bringen. Die aus dem Jahr 1905 stammende komplett renovierte Fünfstern Villa gibt mit ihren nur sechs Doppelzimmer, dem Pool und Spa eine kuschelige Kulisse dafür ab -ein wahres Kleinod mit garantiertem Luxus....